

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הוראות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת בראשית
שנת תשפ"ז

גליון
קע"ג

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- די חכמה פון מחנכים -

ווען א קינד קומט שפעט

אויב א קינד קומט אן שפעט אין פתח, למשל צוועלף אזיגער, טאר מען אים נישט באזייטיגן אדער אים אנקוקן מיט א שלעכט אויג.

אויב מען וויל שוין יא קוקן מיט שטרענגקייט, וואלט מען דאס ענדערש געדארפט טון צו די עלטערן וואס האבן אים נישט גרייט געמאכט אין צייט. אבער באמת זענען די עלטערן אויך נישט שולדיג, ווייל עס קען זיך דאך מאכן ביי יעדן איינעם אז אינדערפרי זאל זיין א צעפארעניש אינדערהיים; דאס קען פאסירן אפילו ביים מחנה אליין אינדערהיים.

אויב דער אייבערשטער האט געהאלפן אז ביי אייך אינדערהיים איז קיינמאל נישטא קיין צעפארעניש, איר פירט אייגער שטוב מיט א שטארקע דיסציפלין און די קינדער גייען שוין שלאפן זיבן אזיגער, דארפט איר אבער פארשטיין אז נישט ביי יעדן איינעם ארבעט עס אזוי. ביי אסאך משפחות גייט מען ערשט שלאפן צוועלף אזיגער בינאכט, וואס זאלן זיי טון? מען קען דאך נישט טוישן דעם מח פון א מענטש.

דער מנהל אדער די אפיס שטאב זענען פאראנטווארטליך אויף די קינדער וואס שפעטיגן; אויב זיי ווילן, קענען זיי זיך אפגעבן דערמיט. אבער דער מחנה וואס זיצט מיט די קינדער אין פתח, דארף אויפנעמען יעדן קינד

זיי קומען פשוט פון אנדערע סארט שטיבער וואו מען האט נישט אזויפיל גערעדט צו זיי אדער זיי צוגעוואוינט צו דאווענען אין צייט, אדער צוליב אנדערע סיבות."

נישט געפערליך צו פארפאסן לימודים אין שולע

אפגערעדט פון מיידלעך וואס קומען אן שפעט אין שולע, איז זיכער נישטא קיין שום סיבה זיך צו רעגן אויף זיי. וואס האט דאס קינד דען פארפאסט פון די לימודים? אביסל חשבון אדער שרייבן? עס איז נישט געפערליך.

מיין מאמע זאל זיין געזונט און שטארק דערציילט מיר, אזוי ווי זי האט דאך ברוך השם געהאט א גרויסע משפחה מיט עלף טעכטער בלי עין הרע, און זי האט זיך נישט געקענט אליין אן עצה געבן, האט זי געדארפט האבן די הילף פון די גרויסע מיידלעך אינדערהיים. דערפאר פלעגן מיינע שוועסטערס קומען און גיין ווען מען האט זיי געדארפט האבן צו העלפן אינדערהיים. למעשה פלעגט מען כסדר אהיימשיקן מיינע שוועסטערס פון שולע, ווייל זיי האבן נישט מיט געהאלטן די לימודים. מיין מאמע פלעגט וויינען און זיך בעטן ביי די הנהלה מען זאל לאזן די קינדער קומען אין שולע, אפילו אויב זיי קענען נישט רעכענען און פארשטייען נישט די לימודים.

ווען מיין מאמע האט געענדיגט חתונה מאכן איר עלפטע טאכטער, האט זי געמאכט א סעודת הודאה. עס זענען גערינען טרערן פון אירע אויגן

מיט א ברייטן שמייכל - אפילו די וואס זענען אנגעקומען צוועלף אזיגער אדער שפעטער.

ווען א קינד קומט אן שפעט, קומט זיך אים באמת א גרעסערע שמייכל ווי פאר די קינדער וואס קומען יעדן טאג פינקטליך אין צייט ווי לאנדאנער סאלדאטן. ווייל די פינקטליכע קינדער האבן דאך גארנישט געדארפט טון כדי אנצוקומען אין צייט, זייער גאנצע שטוב איז דאך אויסגעשטעלט מיט א מסודר'דיגן סדר; אבער די קינדער וואס קומען אן שפעט, זיי האבן זיך געדארפט אנשטרענגען כדי בכלל אנצוקומען, דערפאר קומט זיך זיי א שמייכל.

קיינער קומט נישט לפתחילה שפעט

דאס זעלבע דארף א גבאי אין א בית המדרש וויסן; אפילו אויב דו קענסט אנקומען אין שול פינקטליך אין צייט, דארפטו אבער פארשטיין די מענטשן וואס קומען אן שפעט, און זיי חלילה נישט אראפקוקן צוליב דעם.

א גבאי פון א בית המדרש האט זיך אמאל אויסגעדרוקט צו מיר: "איך האב ביי מיר אין שול בערך צוואנציג מענטשן וואס קומען אן לפתחילה צו מוסף, כאילו זיי קומען נאר פארן קידוש וואס מען שטעלט צו נאכן דאווענען..." האב איך אים פארגעהאלטן: "אזוי קוקסטו אויף זיי, אז זיי קומען לפתחילה צו מוסף? א גבאי טאר נישט האבן אזא בליק אויף זיינע מתפללים! זיי קומען נישט לפתחילה צו מוסף; זיי וואלטן זייער גערן געוואלט זיין אין דיינע שיד, ארומגיין מיט דיינע ווייסע הענטשקעס און זיין אזוי מסודר ווי דיר,

און זי האט געדאנקט דעם אייבערשטן אז זי איז שוין ענדליך פטור געווארן פון די שולעס. זי האט מיר געזאגט: **"דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וויפיל פערסער טרען איה האב פארגאסן צוליב דעם וואס די שולעס האבן אלץ אפגעטון מיט מיר; מען האט מיר פשוט געשינדן די הויט."**

אין מאל האט מען אנגערופן מיין מאמע זאגן אז מיין קליינע שוועסטער קען נישט קומען אין שולע ווייל זי קען נישט אזוי גוט רעכענען - זי פארשטייט נישט פארוואס צוויי עפל, איינס מיט איינס, איז צוויי. האט מיין מאמע זיי געזאגט: **"וואס גייט עס אייך אן? זי שטערט דען אין כחה? זי מאכט פראבלעמען? ניין! אויב אזוי, וואס ווילט איר פון איר? לאזט איר זיצן אין כחה, זי וועט נאך אויפשטעלן א שיינע שטוב."** און ברוך השם זי האט טאקע חתונה געהאט און אויפגעשטעלט א שיינע שטוב.

אבער די מעשה ענדיגט זיך נישט דא. שפעטער הער איה פון מיין שוועסטער אז מען טוט דאס זעלבע מיט אירע קינדער; מען זאגט איר אז זיי קענען נישט קומען אין שולע ווייל זיי פארשטייען נישט קיין חשבון...

ווארטן פאר מען באשטראפט א קינד

טייערע מחנכים, עס לוינט זיך צו ווארטן א טאג פאר מען וויל באשטראפן א קינד, ווייל אסאך מאל שטעלט זיך צום סוף ארויס אז די מעשה איז געווען אינגאנצן אנדערש ווי עס האט אויסגעזען אין אנהייב.

איה האב געהערט א מעשה וואס האט פאסירט אין א שולע. א לערערין האט אויסגעטיילט צעטלעך פאר די קינדער און געהייסן יעדן איינעם אפשרייבן א מעשה אדער א שיינע זאך וועגן א באבע. עס איז דורך צוויי מינוט, און איין קינד שטעלט זיך אויף פון איר פלאץ, זי ווייזט איר צעטל און זאגט אז זי האט שוין געענדיגט שרייבן. די לערערין קוקט אריין אינעם צעטל און זעט אז דאס קינד האט בלויז אנגעהויבן שרייבן עטליכע ווערטער, אבער די גאנצע איבריגע חלק פונעם צעטל איז סתם אנגעקאטשקעט. די לערערין האט גלייך געטראכט צו

זיך: 'דאס קינד איז א מחצפת, מען דארף איר גוט באשטראפן אדער ארויסשיקן פון כחה'. אבער זי האט זיך גלייך געכאפט: 'ווער זאגט אז איה מוז דאס שוין יעצט מסדר זיין? איה קען דאך צואנווארטן ביז מארגן, און אויב עס וועט אויספאלן צו זיין שטרענג, וועל איה עס דעמאלט טון מיט מער ישוב הדעת'.

דערפאר האט זיך די לערערין אנגערופן צום קינד: **"ברוך השם אז דו האסט די ערשטע געענדיגט דעם צעטל; איה זע אבער אז דו האסט כמעט גארנישט געשריבן, אפשר קען איה דיר העלפן שרייבן? זאל איה דיר אפשר דערמאנען א שיינע זאך פון דיין באבע?"** דאס קינד האט געענטפערט "ניין", און די לערערין האט איר צוריקגעשיקט צו איר פלאץ.

ביינאכט האט די לערערין אנגערופן די מאמע און דערציילט וואס עס האט פאסירט יענעם טאג. האט איר די מאמע דערציילט: **"נעכטן, ווען מיין טאכטער האט מיר געזאגט אז מען גייט מאכן א פראגראם צו שרייבן עפעס וועגן די באבעס, האב איה זיך 'בטעות' ארויסגעכאפט אז מיר האבן נישט קיין געהעריגע יחוס (עפעס איז נישט געווען אזוי פויגלדיג מיט יענע באבע וכו'). איה האב זיך גלייך געכאפט אז איה האב גערעדט איבריג, אבער מיין טאכטער איז שוין געווארן ברוגז: 'וואס מיינט דאס אז מיר האבן נישט קיין געהעריגע יחוס? וואס זאל איה מארגן שרייבן אויפן צעטל?'"**

הערנדיג דעם ענטפער, האט די לערערין געדאנקט דעם אייבערשטן פאר דעם גס אז זי האט צוגעווארט און נישט באשטראפט אדער פארשעמט דאס קינד. זי האט איינגעזען אז דאס קינד איז נעבעך געווען פארווייטאגט פון דעם וואס די מאמע האט איר 'בטעות' געזאגט, און דאס איז געווען די סיבה פארוואס זי האט נישט געקענט שרייבן געהעריג און בלויז אנגעקאטשקעט דעם צעטל.

וואויל זענען די מחנכים

ספעציעל דארף מען מחזק זיין די טייערע מחנכות וואס געבן אוועק פון זייער אייגענע באקוועמליכקייט און קומען ארבעטן אין א שולע; נישט קיין

חילוק וועלכע ארבעט זיי האבן אין שולע, צי זיי לערנען מיט די קינדער אדער זיי העלפן ארויס מיט אנדערע זאכן, ווי למשל א סעקרעטארין, א באס לערערין, אדער איינער וואס ארבעט אין אפיס - יעדער איינער וואס האט נאר א שייכות מיטן בויען א מיידל שולע.

די הייליגע חכמים זאגן (שבת כג): פרויען זענען אויך מחויב צו צינדן חנוכה לעכט אויב זיי האבן נישט קיין מאן וואס זאל צינדן פאר זיי, **"שארף הן היו באותו הנס"**, וויבאלד דער גאנצער גס חנוכה איז געשען דורך א פרוי (עין רש"י דבור המתחיל היו באותו הנס). [ווען דער רשע אליפורני, וואס איז געווען דער פירער און דיקטאטור פון נון, האט געוואלט זינדיגן מיט די צדקת יהודית, די טאכטער פון יוחנן כהן גדול, האט זי אים אויסגענארט; זי האט אים געגעבן צו עסן קעז כדי ער זאל ווערן דארשטיג און טרינקען אסאך וויין, ביז ער איז געווארן שיכור און איז אנטשלאפן געווארן. ווען ער איז געשלאפן, האט זי גענומען זיין שווערד און מיט א העלדישקייט אים אפגעשניטן דעם קאפ און דאס געברענגט קיין ירושלים. ווען זיין ארמיי האט געזען אז זייער פירער איז טויט, זענען זיי אלע אנטלאפן פאר גרויס שרעק]. די זעלבע זאך זאגן די הייליגע חכמים לגבי אנדערע ימים טובים, ווי למשל פסח (עין פסחים קח) און פורים (עין מגילה ד), אז פרויען זענען אויך מחויב אין די מצות היום, וויבאלד דער גאנצער גס איז געשען דורך די נשים צדקניות.

וכן בכל דור ודור; אין יעדן דור זענען דא נשים צדקניות וואס געבן זיך איבער און קומען ארבעטן מיט אידישע טעכטער אין די שולעס, און אין זייער זכות וועט משיח קומען (עין מדרש זוטא רות ד, יא).

וואויל איז פאר די מחנכים וואס ארבעטן מיט שכל און חכמה און זוכן נישט צו מאכן די קינדער פאר קיין מחוצפים, נאר זיי נעמען אויף יעדן קינד מיט א שמייכל; דער אייבערשטער וועט זיי זיכער העלפן אז זיי זאלן האבן א געוואלדיגע הצלחה מיט די קינדער.

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א ווילד אינגל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר אייערע הערליכע שיעורים וועלכע העלפן אונז אזוי שטארק ארויס אין לעבן.

מיר האבן געוואלט פרעגן וועגן אונזער פינף יעריג אינגל. עס איז אים זייער שווער איינצוזיצן סיי אינדערהיים און סיי אין חדר, און אויך פרובירט ער צו הערשן אויף יעדן איינעם, אריינגערעכנט אויף די עלטערן. ווי אזוי קענען מיר זיך אן עצה געבן מיט אים? מיר האבן שוין פרובירט אסאך מיט גוטנס, אים צו געבן באלוינונגען און דאס גלייכן ווען ער איז וואויל, אבער גארנישט האט געהאלפן.

אויך האט ער ליב זיך צו שפילן מיט בעלי חיים. האבן מיר געוואלט פרעגן אויב עס איז כדאי מיר זאלן אים שיקן צו א פלאץ וואו מען קען שפילן מיט בעלי חיים, ווי צום ביישפיל הינער און קאטשקעס און אזוי ווייטער.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן כח ווייטער אנצוגיין מיט אייער הייליגע ארבעט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, י"ח טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עלטערן וואס ווילן זוכה זיין צו גוטע קינדער דארפן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, גוטע קינדער קומט נישט פון זיך אליינס; מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל וויסן ווי אזוי צו מחנך זיין די קינדער, ווייל חינוך איז בכלל נישט קיין גרינגע זאך. חינוך איז זייער א שווערע עבודה, מען דארף וויסן וויפיל צו זאגן און ווי אזוי צו זאגן, ווי שטרענג מען דארף גיין וכו'; אז מען לייגט אריין כוחות אין די קינדער, און פארשטייט זיך אסאך תפילה, שניידט מען שפעטער שיינע פירות.

דאס וואס איר שרייבט: 'וויפיל מיר פרובירן צו גיין מיט גוטנס וכו' גייט עס נישט; אסאך מאל, ווייל מען געבט אסאך גוטס, דוקא דאס איז די סיבה פארנוואס עס גייט נישט. מען דארף מחנך זיין די קינדער ווען זיי זענען יונג - צו פאלגן, ווען א קינד פאלגט וואס מען הייסט אים, קומט אים נאך

נישט די וועלט פאר דעם; ווען א קינד עסט אויף די נאכטמאל אדער נעמט צוזאמען די שפילצייג וכו' קומט אים נאך נישט פאר דעם א באלוינונג, א קינד דארף מען מחנך זיין צו פאלגן טאטע מאמע, ווייל מען דארף פאלגן, עס איז נישט דא קיין: 'אויב וועסטו פאלגן...' אדער: 'אויב וועסטו נישט פאלגן...'.

עס איז נישט קיין פראבלעם אים צו טראגן זען בעלי חיים וכו'; חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (פסגית כד): עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - האט אנגעפאנגען גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוטסט?" האט ער געענטפערט: "איך בין א מלמד בדרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחד. איך האב אין שטוב א פיש טאנק, און איך רעד אים צו אז אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן די פישעלעך, ביז ער הויבט אן לערנען." זעט מען פון דעם אז אסאך מאל דארף מען משחד זיין קינדער מיט בעלי חיים וכו' זיי זאלן לערנען פלייסיג.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה חלק ג', מכתב ק"ע)

ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן ווען מיינע קינדער לערנען נישט אין ברסלב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

איך האב געהאט געשריבן פארן ראש ישיבה שליט"א איבער מיינע קינדער וואס מען מאכט

זיי פאר פראבלעמען אין די מוסדות וואו זיי לערנען כדי צו מאכן געלט אויף זיי, איך וויל זייער שטארק זיי אריינשיקן אין די ברסלבע מוסדות, אבער דערווייל וויל מין ווייב נישט הערן דערפון.

איך פאלג וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן נישט זיך צו קריגן מיט מין ווייב, איך זאל נישט רעדן פון דעם, וואס קען איך אבער טון? מין הארץ גייט מיר אויס פאר מיינע קינדער, איך וויל אזוי שטארק זיי זאלן לערנען אין בית פיגא, איך האב געזאגט פאר מיינע טעכטער ביי די סעודה אז שבת איז די בעסטע טאג פון די וואך, האבן זיי געזאגט אז אויך זונטאג איז די שטענסטע טאג פון די וואך, ווייל זונטאג איז אויך נישטא קיין סקול...

איך בעט דער ראש ישיבה זאל נישט זיין ברוגז אויף מיר, אבער איך האלט עס נישט אויס, איך וויל מיינע טעכטער זאלן האבן די זיסע לעבן וואס מען באקומט ביים הייליגן רבי'ן, וואס קען איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, י"ח טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרוי זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי נישט דוהק את השעה; די הייליגע חכמים זאגן (פרכות דוד): "כל הדוהק את השעה השעה דוהקתו", מען זאל זיך נישט עקשנען אז עס מוז יעצט זיין אזוי און אזוי; דו ביסט גערעכט מיט דעם וואס דו ווילסט אז זיינע קינדער זאלן באקומען די למודים אזוי ווי דו לעבסט, דו ווילסט זיי זאלן אויך לעבן פיר און צוואנציג שעה מיטן אייבערשטן, זיי זאלן לעבן מיט דאנקען דעם אייבערשטן, מיט רעדן צום אייבערשטן; אבער אז דיין ווייב עקשנט זיך, זי וויל נישט הערן פון גארנישט - זאלסטו האבן שכל נישט צו רעדן פון דעם.

דו וואוינסט דאך סמוך ונראה צום ציון פון הייליגן רבי'ן זכותו יגן עלינו פון סאטמער, גיי ארויף יעדן טאג דארט צום ציון און בעט פאר דיר, פאר זיינע דורות און פאר אלע אידן; ביי א ציון פון א צדיק קען מען פועל'ן גרויסע ישועות. דערצייל אלעס וואס גייט אריבער מיט זיינע קינדער, ווי שטארק דו ווילסט זיי זאלן באקומען א הייליגע חנוכה,

אן ערליכן חנוך; בעט דעם אייבערשטן זיין זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן, און אלע דיינע דורות זאלן זיין ערליך.

דיין ווייב זאלסטו נאר אויפבויען; געב איר גוטע ווערטער, א ווייב דארף מען געבן אסאך גוטע ווערטער. אז דו האסט נישט קיין געלט - זאלסטו איר בארואיגן, זאג איר: "נאך אביסל גייט זיין גרויס שפע, איך וועל דיר אלעס געבן וואס דו ווילסט"; מיט דעם וועסטו אריינברענגען די שכינה הקדושה אין שטוב, עס וועט זיין אלע פרכות ביי דיר אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וארא, שנת תשפ"ב)

וואס טו איך מיט מיין בחור וואס מאכט מיר אוועק בסדר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א פראבלעם וואס שטערט מיר זייער שטארק, מיין זון - אן ערוואקסענער בחור - שרייט אויף מיר און קריטיקירט מיר; אויף יעדע קליינע זאך וואס ער קען טרעפן אז איך פיר זיך עפעס נישט אויף ווי די הלכה איז, לויט זיין פארשטאנד - וועט ער מיר גלייך פארהאלטן, און ער האלט מיר אין איין אוועקמאכן, איך שפיר ווי איך האלט עס נישט אויס; וואס טו איך?

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' תברך - יום א' פרשת ברכה, י"ג תשרי, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

האסט זיך אביסל צו שפעט

אויפגעוועקט; חנוך הייבט זיך אן ווען די קינדער זענען נאך גאר קליין, ווען זיי זענען צוויי יאר, דריי יאר, פיר יאר - דעמאלט איז די צייט זיי אויסצולערנען ווי אזוי מען רעדט צו טאטע מאמע.

זייער אסאך מאכן דעם טעות, מען לאזט די קליינע קינדער אויפנוואקסן קרום, מען לאזט זיי ענטפערן פאר די עלטערן מיט חוצפה, מען זאגט: "עצט זענען זיי נאך קליין, מען דארף זיי נאכנישט מחנך זיין, און שפעטער ווען די קינדער וואקסן אויף - האט מען צער פון זיי.

אויב דו האסט נאך קליינע קינדער זאלסטו שוין אנהייבן זיי מחנך זיין ווי אזוי מען רעדט צו טאטע מאמע; שלמה המלך זאגט (משלי כג, יג-יד): "אל תמנע מנער מוסר", האלט זיך נישט צוריק פון זאגן מוסר פאר דיין קינד ווען ער איז יונג, "כי תכנו בשבט, לא ימות", האב נישט מורא אים צו שלאגן, ער וועט נישט שטארבן פון א פאטש, "אתה, בשבט תכנו", דו זאלסט אים שלאגן, "ונפשו, משאול תציל", אזוי וועסטו אים ראטעווען פון גיהנם.

יונגע קינדער דארף מען מחנך זיין צו פאלגן טאטע מאמע, קינדער דארפן וויסן אז א טאטע זאגט יא - איז יא, אז א מאמע זאגט גיין - איז גיין, און אז דאס קינד פאלגט נישט - געבט מען קליינע פעטשעלעך, אזוי ראטעוועט מען דאס קינד פון שלעכטס, אזוי וואקסן זיי אויף געזונט.

יעצט, וואס דו גייסט אריבער מיט דיין בחור אז ער האלט דיך פאר און רעדט נישט מיט דרך ארץ צו דיר; יעצט איז שוין אביסל שפעט, יעצט דארפסטו שוין ארבעטן מיט חכמה; ווען ער פירט זיך אויף נישט דרך ארץ'דיג זאלסטו אים זאגן: "מען טאר נישט אזוי רעדן צו א

טאטע."

גרינגער וועט דיר זיין זיך אנצונעמען פאר דיין ווייב; ווען דו הערסט אים רעדן נישט שוין צו דיין ווייב - זאלסטו אים באמערקן דערויף און זאגן: "מען קען נישט רעדן אזוי צו מאמי", און דיין ווייב וועט דיר העלפן, ווען זי הערט ווי ער רעדט צו דיר נישט שוין זאל זי אים זאגן: "מען קען נישט רעדן אזוי צו טאטי"; אין יעדנפאלס זאלסטו אים זאגן: "מען קען נישט רעדן אזוי צו א טאטע".

חנוך איז פון די העכסטע זאכן ביי אידישע קינדער; ווען מען זעט זיך מיט קינדער מחוצפים, עצות פנימ'ער - ווייסט מען נישט ווער עס איז דער פראבלעם, רוב מאל איז דאס די עלטערנס פראבלעם, ווייל זיי האבן נישט מחנך געווען די קינדער, און ווען מען זעט קינדער בעלי דרך ארץ - איז די קרעדיט די עלטערנס. אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי יג, א): "בן חכם, א קלוג קינד, מוסר אב", איז ווייל ער האט א טאטע וואס האט אים געלערנט ווי אזוי זיך צו פירן, "ולץ", און קינדער וואס זענען לצים, "לא שמע גערה", איז ווייל זיי האבן נישט געהערט קיין געשריי, נאך זאגט שלמה המלך (שם כב, טו): "אולת, קשורה כלב נצר", קינדער זענען צוגעבינדן מיט נארישע נאטורן, "שבט מוסר, ירחיקנה ממנו", און מיט שטראף נעמט מען אוועק די נארישקייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

א פרייליכן יום טוב.

...

(קונטרס עצתו אמונה יום טוב סוכות, שנת תשפ"ב)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרוידען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370